

På et ekstraordinært nordisk forsvarsministerråd den 6. august 1993 i Stockholm diskuteredes, hvorledes styrken mest hensigtsmæssigt burde sammensættes henset til den vanskelige opgave. Sverige har her haft en koordinerende rolle, da man forventes at ville være den største bidrager med ca. 870 mand. Fra de øvrige nordiske landes side planlægges der med bidrag i form af et norsk sanitetskompagni på 250 mand, en helikoptergruppe på 35 mand, en dansk kampvognseskadron på 115 mand og et hold (TACP) til koordination af støtte fra NATOs fly samt finske pansrede mandskabsvogne og om muligt beboelsescontainere. Styrken forudses herved at komme op på 1.000-1.200 mand.

Den integrerede fællesnordiske styrke forudses indsat til at beskytte det sikre område omkring Tuzla. Med et nordisk troppebidrag af den forudsete størrelse samt de øvrige troppetilsagn vil FN have nået styrkemålet på de 7.600 mand.

II. Det er regeringens opfattelse, at vi fra dansk side fortsat bør støtte FNs samlede indsats i det tidligere Jugoslavien ved dels at opretholde vort hidtidige engagement og dels bidrage til at opstille en fællesnordisk styrke. Regeringen lægger samtidig vægt på, at de udsendte styrker gives den bedst opnåelige beskyttelse.

Det er derfor regeringens hensigt at bidrage til den fællesnordiske styrke med en kampvognseskadron på i alt 10 middeltunge kampvogne af typen LEOPARD. Eskadronen vil blive udvidet med et forstærket logistisk element, omfattende mekanikerpersonel, reservevede, forsyninger og transportkapacitet, til at støtte eskadronen. Eskadronen vil samlet være på ca. 115 soldater.

Efter at de nordiske lande hver for sig nationalt har truffet beslutning om at deltage i den fælles styrke, er det tanken at foretage en fælles henvendelse til FN med henblik på at tilbyde denne.

I opfølgning af Alliancens tilbud om luftstøtte til implementeringen af resolution 836 og 844, der blev fremsat på anmodning af FN, samt under indtryk af den fortsatte serbiske offensiv mod Sarajevo og andre sikre områder godkendte NATOs Råd på et møde den 9. august d. å. en række operationelle optioner for en eventuel flyindsats i Bosnien-Herzegovina. NATO har ikke hermed besluttet sig for at iværksætte en sådan flyindsats. En beslutning herom vil i givet fald skulle træffes på et senere møde i NATO-rådet, i konsultationer med FN og under hensyntagen til udviklingen på landjorden og i fredsforhandlingerne samt de synspunkter, de to medformænd for den internationale konference om det tidligere Jugoslavien

måtte have. Indvirkningen på fredsforhandlingerne vil i denne forbindelse have afgørende betydning.

En eventuel gennemførelse af flyindsatsen vil komme til at ske i så nært samarbejde med FN, at der ikke kan tales om en selvstændig NATO-operation. UNPROFOR vil således blive inddraget i hele planlægningsprocessen. Konkrete flyoperationer vil ligeledes kun kunne gennemføres, såfremt både FN og NATO er enige herom.

Det er videre klart præciseret i planlægningsgrundlaget, at det alene tilkommer FNs generalsekretær at træffe beslutning om, hvorvidt og i givet fald hvornår det første flyangreb skal indledes.

En eventuel flyindsats skal ifølge NATO-beslutningen foregå inden for rammerne af Sikkerhedsrådets resolutioner, herunder navnlig 836 og 770. Resolution 770 bemyndiger medlemslandene til at tage »alle nødvendige skridt« med henblik på at sikre transporten af nødhjælpsforsyningerne til krigens ofre i Bosnien-Herzegovina. Det fremgår således eksplicit af beslutningen, »at en eventuel flyindsats alene har til formål at understøtte den humanitære hjælpeindsats og ikke må fortolkes som et forsøg på militær indgriben i konflikten«. Det er videre bl.a. på dansk foranledning fastslået, at der ved en eventuel flyindsats skal tages hensyn til UNPROFOR-styrkerne og nødhjælpspersonellet sikkerhed.

Med henblik på at sikre den danske FN-styrke – og dermed også den samlede fællesnordiske styrke – mulighed for at kunne udnytte den ekstra beskyttelse og støtte, som indsættelse af fly muliggør, vil det danske styrkebidrag tillige omfatte et TACP-element på ca. 6 mand. Endvidere forventes det, at Danmark skal bidrage med indtil 5 stabsofficerer med henblik på tjeneste i den fællesnordiske bataljonsstab samt i en eventuel FN-brigadestab.

III. Under henvisning til det anførte samt i henhold til grundlovens § 19, stk. 2, hvorefter Kongen bortset fra forsvar mod væbnede angreb på riget eller danske styrker, ikke uden Folketingets samtykke kan anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat, anmodes Folketinget om at meddele sit samtykke til, at det danske engagement ved FNs fredsbevarende styrke i det forhenværende Jugoslavien (UNPROFOR) udvides under forhold, hvor mulighederne for at anvende militære magtmidler er forøget.

De samlede foranstaltninger vil betyde en personeltilførsel på i alt ca. 125 mand samt materiel til en værdi af ca. 180 mio. kr. Udsendelsen vil medføre initialomkostninger på ca. 25 mio. kr. samt månedlige nettodriftsudgifter på ca. 3,3 mio. kr.

Den danske styrke forventes at kunne blive udsendt ultimo september 1993 for at kunne indgå i den